

L'Anella Verda

À

"L'Anella Verda de Manresa. 40 retrats d'un patrimoni ambiental", és el darrer llibre publicat per Ignasi Cebrian Ester, dins la col·lecció Petjades, de Cossetània Edicions. Responsable de la secció "Natura urbana", de la revista **El Pou de la gallina**, i fotògraf especialitzat en la natura, ha aconseguit relligar d'una manera molt didàctica 40 retrats, amb l'objectiu essencial de divulgar l'Anella Verda de Manresa. En bona part, el treball és un aprofundiment dels articles publicats en aquesta revista i una major tria fotogràfica li permet lluir-se en aquest aspecte. Actualment és membre de Meandre, associació per preservar el patrimoni natural del Bages, de la qual va ser president durant sis anys, professor de Biologia i Geologia a l'institut Lluís de Peguera i membre de la Institució Catalana d'Història Natural, així com del Col·legi de Biòlegs de Catalunya. L'autor, en la presentació de l'obra, defineix l'Anella Verda de Manresa, que envolta la trama urbana de la ciutat, relligada amb les poblacions del Pla de Bages.

El llibre està ordenat en sis capítols. En el primer, "Ciutat viva i muntanyes", presenta Manresa com un ecosistema on poder-hi viure i l'Anella Verda com un espai periurbà, dedicat al lleure, com el parc de l'Agulla o el de Secà, que aporten qualitat de vida i benestar social. La depuració d'aigües i el reciclatge de les escombraries al parc Ambiental de Bufalvent, constitueixen el segon capítol "Gent i parcs de proximitat". Els ecosistemes propers als ciutadans que formen part del patrimoni ecològic, geològic, botànic o zoològic s'analitzen a "Patrimonis ambientals", on remarca la importància de la torre Lluvià com a entorn de creativitat ambiental i centre d'interpretació de l'Anella Verda. A Rius i rieres posa en valor la importància que al llarg de la història han tingut les cingleres i els meandres del Llobregat, i el Cardener, i les rieres de Rajadell -inclòs el Xup- i la de Guardiola o del Cornet en la fisonomia de la ciutat. A Regadiu i secà estableix els dos tipus d'agricultura ciutadana, el primer gràcies a la Séquia, amb les hortes de Viladordis i el Poal; i el segon, concretat en oliveres, vinya i cereals, especialment els plans de Santa Caterina. I a "Paisatges connectats", analitza els ponts de connexió entre l'entorn rural i la ciutat urbanitzada, amb infraestructures verdes de Santa Caterina a la Guia o els corredors ecològics blaus.